

137. Nobis una est perfecta atque inamissibilis felicitas, Deus scilicet, totius bonitatis pelagus, in quo hominum appetitus plene satiatur et quiescit;

138. Haec obiectiva est: quam in hac mortali vita impossibile est obtinere sed reservatur alteri meliori; etsi quibusdam pro aliquo temporis momento, licet impexpecte, fuerit aliquibus concessa.

139. Actus humanus voluntarius est, violentiam sufficientem haud patiens, sed insufficientem dumtaxat.

140. Ignorantia, si sit consequens, non tollit voluntarium; utique si sit antecedens.

141. Voluntarium minuit metus, sed non tollit omnino.

142. Concupiscentia non perimit voluntarium, e contra auget.

143. Voluntarii definitionem, divisionem, partes, atque originem, et elevationem, in arena dabimus.

144. Quidquid decantet lanvenius: indifferentia est de ratione libertatis arbitrii.

145. Quidam, actus in individuo indifferentes, admittunt; bonum cuique pulchrum, omnes a voluntatis deliberatione procedere sustinemus.

146. Virtus moralis definitur: Habitus inclinans hominem ad bene honesteque vivendum, vitium e contra: Habitus inclinans

„ dictase su zelo y conocimientos practicos, pa-
 „ ra lograrlas con la exactitud y puntualidad
 „ que se desea; y que conforme las fuesen recibien-
 „ do

